

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

แนวทางการปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 สำหรับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเมินความพึงพอใจต่อคู่มือ

ดาวน์โหลดคู่มือ

จัดทำโดย ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย
<http://laws.anamai.moph.go.th> โทรศัพท์ 0 2590 4219

แนวทางการปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อพ.ศ. ๒๕๔๕
สำหรับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑) ผลการใช้บังคับของกฎกระทรวง

๑.๑) กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๘๖ ก วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๕ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ข้อ ๑) นั่นคือ มีผลใช้บังคับในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕

๑.๒) ข้อกำหนดในกฎกระทรวงทุกหมวด ให้มีผลใช้บังคับในเขตท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้ เขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา เขตเทศบาลนคร และ เขตเทศบาลเมือง (ข้อ ๒(๑)) แต่ทั้งนี้ กฎกระทรวงได้ให้เวลาในการเตรียมการ เพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนด เป็นเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๔๖

๑.๓) สำหรับเขตเทศบาลตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ข้อกำหนดในหมวด ๓ ที่ว่าด้วย การขนมูลฝอยติดเชื้อ และหมวด ๔ ที่ว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ อาจได้รับการยกเว้นไม่ใช้บังคับได้ โดยกระทรวงสาธารณสุขประกาศยกเว้นในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ อาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขตามความเหมาะสมได้ (ข้อ ๒(๒)) แต่อย่างไรก็ตาม แม้จะยังมีได้มีการประกาศยกเว้นข้อกำหนดข้างต้น ก็ยังคงมีบทเฉพาะกาลในการบังคับใช้อีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕

สำหรับเขต อบจ. ซึ่งมีพื้นที่ทับซ้อนกับเทศบาล และเขต อบต. จึงหมายถึง เฉพาะเขตพื้นที่สภาตำบล เท่านั้น เพราะเขตที่ทับซ้อนกับเทศบาลและ อบต. ย่อมมีผลบังคับตามข้อ ๑.๒) และ ๑.๓)

๑.๔) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยวและรวบรวม มีผลบังคับใช้ต่อสถานบริการสาธารณสุข และห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นทุกเขต (ข้อ ๒(๓)) ทั้งนี้ ยังคงมีเวลาในการเตรียมการเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎกระทรวง อีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๕

(๒) ความหมายของมูลฝอยติดเชื้อ

จากกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ได้กำหนดความหมายของคำว่า “มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณ หรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้ ซึ่งหมายรวมถึงมูลฝอยดังต่อไปนี้ที่เกิดหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรค และการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อด้วย อันได้แก่

๒.๑) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ การใช้สัตว์ทดลอง

๒.๒) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยาหลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์ และแผ่นกระจกปิดสไลด์

๒.๓) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากเลือด สารน้ำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก๊อซ ผ้าต่างๆ และ
ท่อยาง

๒.๔) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง ดังนั้น มูลฝอยติดเชื้อจึงครอบคลุมถึงซากหรือชิ้นส่วนของอวัยวะของมนุษย์หรือสัตว์ ที่ได้จากการทดลองหรือการชันสูตร วัสดุหรือของมีคมที่สัมผัสหรือสงสัยว่าสัมผัสเลือดหรือสารน้ำจากร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ นอกจากนี้ ยังรวมทั้งมูลฝอยทุกๆ ชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยที่ติดเชื้อร้ายแรงอีกด้วย ซึ่งต้องดำเนินการเก็บรวบรวมและกำจัดให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงฯ นี้ด้วย

ส่วน “ห้องรักษาผู้ป่วยที่ติดเชื้อร้ายแรง” ให้กระทรวงสาธารณสุขกำหนดลักษณะโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับคำถามที่ว่า กระดาษชำระที่ใช้แล้ว ถือเป็นมูลฝอยติดเชื้อหรือไม่ กรณีนี้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ แต่เป็นสิ่งปฏิกมูลฝอยทั่วไปที่ต้องมีการกำจัดเช่นเดียวกัน ส่วน “วัคซีน” ที่หมดอายุถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ แต่ “ยาหมดอายุ” หรือ “สารกัมมันตรังสี” หรือ “สารเคมี” ที่ใช้ในการรักษา มิใช่มูลฝอยติดเชื้อ แต่อาจเป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายวัตถุอันตราย

(๓) กลุ่มเป้าหมายที่อยู่ใต้บังคับแห่งกฎกระทรวงนี้

๓.๑) ราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง ราชการส่วนท้องถิ่นทุกประเภท ซึ่งจะเป็นไปตามข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓

๓.๒) สถานบริการสาธารณสุข ซึ่งหมายถึง สถานพยาบาล และสถานพยาบาลสัตว์ ทั้งที่เป็นของรัฐ และของเอกชน ดังนั้นจึงครอบคลุมถึง

(ก) โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือกระทรวงอื่นๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งสถานพยาบาลในสถานที่ราชการต่างๆ ด้วย

(ข) โรงพยาบาลของราชการส่วนท้องถิ่น

(ค) สถานพยาบาลของสภากาชาดไทย

(ง) โรงพยาบาลของเอกชน คลินิก สถานพยาบาลในโรงงาน

(จ) โรงพยาบาลสัตว์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงอื่นๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(ฉ) โรงพยาบาลสัตว์ของเอกชน คลินิกรักษาสัตว์

๓.๓) ห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย หมายถึง ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์สารเคมีและจุลินทรีย์ในวัตถุตัวอย่างจากร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ที่อาจก่อให้เกิดเชื้ออันตราย ที่มีได้ตั้งอยู่ในสถานบริการสาธารณสุข รวมทั้งห้องปฏิบัติการทดสอบด้านสาธารณสุข ที่ทำการตรวจวิเคราะห์คุณภาพส่วนประกอบและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพที่อาจก่อให้เกิดเชื้ออันตราย ทั้งนี้ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ดังนั้น จึงครอบคลุมห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายที่เป็นของเอกชนหรือของรัฐที่ให้บริการโดยอิสระ มิได้อยู่ภายใต้การควบคุมในฐานะสถานบริการสาธารณสุขอยู่แล้ว

๓.๔) ผู้ได้รับมอบให้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อภายใต้การควบคุมของราชการส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๘ หมายถึง บุคคล นิติบุคคล ทั้งที่เป็นเอกชน บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐอื่น รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ก็ได้ ซึ่งการมอบจะดำเนินการโดยการจ้างให้กระทำแทน หรือจะมอบ โดยการตกลงร่วมมือกันระหว่างส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็ได้ แต่อย่างก็ตาม ผู้ได้รับมอบให้ดำเนินการแทน จะต้องถูกควบคุมตามกฎหมายกระทรวงด้วย โดยกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่มอบให้ดำเนินการ เป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมดูแล

๓.๕) ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจตามมาตรา ๑๙ หมายถึง เอกชนที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในเขตท้องถิ่นโดยทำเป็นธุรกิจ ซึ่งตามกฎหมายเอกชนนี้จะสามารถจัดเก็บค่าบริการจากสถานบริการสาธารณสุขที่ใช้บริการได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าอัตราที่ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆกำหนด

๓.๖) ประชาชนโดยทั่วไป หรือ ผู้ที่ก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อ หมายถึง บุคคลใดๆ ที่ก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกฎกระทรวง (ตามข้อ ๔ และข้อ ๕) ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงสถานพยาบาลอื่นๆ ที่อยู่ในคำนิยามของสถานบริการสาธารณสุขหรือห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย เช่น สถานพักฟื้นผู้ป่วยโรคเอดส์ สถานพยาบาลเบื้องต้นในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

(๔) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่น

ราชการส่วนท้องถิ่น ภายใต้การใช้บังคับตามข้อ ๑.๒ และ ๑.๓ จะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๔.๑) โดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ราชการส่วนท้องถิ่นในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในเขตท้องถิ่นตน ทั้งนี้ อาจดำเนินการได้ ๓ รูปแบบคือ

(ก) โดยการดำเนินการเอง

(ข) โดยการมอบให้ผู้อื่นดำเนินการแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(ค) โดยการอนุญาตให้เอกชนดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจ

๔.๒) กรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้มีผลบังคับใช้ในเขตท้องถิ่นใดกฎหมายสาธารณสุข มาตรา ๗ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องควบคุมและกำกับดูแลกิจการ (กลุ่มเป้าหมาย) ทั้งหลายที่อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายกระทรวงนั้น และอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใน กฎกระทรวงฯ นั้น

๔.๓) ราชการส่วนท้องถิ่น อาจกำหนดวิธีการถ่าย เท ทั้ง ซึ่งมูลฝอยติดเชื้อในที่หรือทางสาธารณะ ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สำหรับประชาชนโดยทั่วไป ที่อาจก่อให้เกิดมูลฝอยติดเชื้อขึ้นในบ้านเรือนที่จะนำมาทิ้งได้ (ข้อ ๔)

๔.๔) ราชการส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ตรวจสอบ ระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของสถานบริการการ สาธารณสุข หรือห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายที่มีระบบกำจัดของตนเอง (ตามข้อ ๖) ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหา ด้านสุขลักษณะต่อชุมชนข้างเคียง

ในทางปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่นอาจอาศัยนักวิชาการของท้องถิ่นเอง หรือจากสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด หรือศูนย์อนามัยที่ ๑-๑๒ หรือศูนย์สิ่งแวดล้อมภาคของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมก็ได้ และเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เป็นปัญหา ต้องให้ความเห็นชอบการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของสถาน บริการดังกล่าวไว้ด้วย

๔.๕) ราชการส่วนท้องถิ่น ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อย่างน้อย ๑ คน ซึ่งมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญา ตรีสาขาวิทยาศาสตร์ (ด้านสาธารณสุข/สุขาภิบาล/ชีววิทยา/วิทยาศาสตร์การแพทย์) หรือวิศวกรรมศาสตร์ (ด้าน สุขาภิบาล / วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม / วิศวกรรมเครื่องกล) เป็นผู้รับผิดชอบดูแลระบบการเก็บ ขน และกำจัดมูล ฝอยติดเชื้อในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ ต้องแต่งตั้งทันทีที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ (ข้อ ๗ วรรคสอง)

ส่วนกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันหลายท้องถิ่นอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นใด ท้องถิ่นหนึ่งให้รับผิดชอบดูแลร่วมกันก็ได้หรืออาจแต่งตั้งบุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติเช่นนั้น ก็ได้ (ข้อ ๗ วรรค สาม วรรคสี่)

๔.๖) กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ผู้อื่นดำเนินการแทนหรืออนุญาตให้เอกชนทำเป็นธุรกิจ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดระยะเวลาและเส้นทางการเก็บ ขน ตลอดจนเงื่อนไขหรือข้อปฏิบัติใดๆ เพื่อให้ เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อไว้ด้วย (ข้อ ๘ วรรคสาม) ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและ ความจำเป็นตามสภาพของกระบวนการจัดการมูลฝอยติดเชื้อของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น การกำหนดช่วงเวลา ที่เหมาะสมในการทำการเก็บ ขน หรือการกำจัด การกำหนดให้มีใบกำกับมูลฝอยติดเชื้อตลอดเส้นทางจนถึงขั้นตอน การกำจัด การกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดต้องทำสัญญากับห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย หรือสถานบริการการสาธารณสุขเพื่อเป็นหลักประกันว่ามีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อในสถานที่ฯ ดังกล่าว เป็นต้น

๔.๗) ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดบริการการเก็บ ขน หรือกำจัดให้สถานบริการการ สาธารณสุขหรือห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายในเขตท้องถิ่นตน ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเก็บ ขน และ กำจัดตามหลักเกณฑ์มาตรฐานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ (ข้อ ๘ วรรคหนึ่ง)

(๕) ผลบังคับให้ต้องปฏิบัติต่อกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายกระทรวงฯ

ในที่นี้ได้แก่ สถานบริการการสาธารณสุข หองปฏิบัติการเชื้ออันตราย ทั้งของรัฐและเอกชน ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเก็บ ขน หรือกำจัดโดยทำเป็นธุรกิจรวมทั้งประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งล้วนอยู่ภายใต้บังคับของกฎกระทรวงนี้ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

สิทธิหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

เรื่องที่ต้องปฏิบัติ	สถานบริการฯ/หองปฏิบัติการ		ผู้ได้รับมอบ/ผู้ได้รับ	ผู้ก่อมูลฝอยติดเชื้ออื่นๆ ประชาชนทั่วไป
	ราชการ	เอกชน	อนุญาต	
(๑) สิทธิในการจัดตั้ง สถานประกอบการ/ การประกอบกิจการ ตามกฎกระทรวงฯ	(๑) ก) กระทรวง ทบวง กรม จัดตั้ง ตามพระราช กฤษฎีกาหรือ กฎกระทรวง ว่าด้วย การแบ่งส่วนราชการ ข) ราชการส่วน ท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น ตาม กฎหมายจัดตั้ง ราชการส่วนท้องถิ่น นั้น	(๑) ก) จัดตั้งขึ้นตาม กฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลโดย การขออนุญาตจาก กระทรวงสาธารณสุข ข) จัดตั้งขึ้นตาม กฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลสัตว์ โดยการขออนุญาต จากกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรฯ ค) หองปฏิบัติการ เชื้ออันตรายยังไม่มี กฎหมายควบคุม โดยตรง จึงจัดตั้งขึ้น ได้โดยไม่ต้องขอ อนุญาต	(๑) ก) เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจที่จะ มองอำนาจให้ผู้อื่น ดำเนินการแทน ซึ่งผู้รับ มอบจะต้องได้รับมอบเป็น หนังสือและจะต้อง ดำเนินการให้บริการตาม เงื่อนไขหรือข้อปฏิบัติ ต่างๆ ตามที่ราชการส่วน ท้องถิ่นกำหนดไว้ใน หนังสือ ข) เจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นผู้มีอำนาจที่จะอนุญาต ให้เอกชน/ผู้ที่ประสงค์จะ ประกอบกิจการโดยทำ เป็นธุรกิจนี้ จะต้องยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตจากเจ้า พนักงานท้องถิ่นตาม หลักเกณฑ์ในข้อกำหนด ของท้องถิ่น (ข้อบัญญัติ/ เทศบัญญัติ) และต้อง ได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะ ดำเนินการกิจการได้	(๑) ก) มิใช่เป็นการ ประกอบเพื่อการค้า แต่ เป็นการปฏิบัติตาม ข้อกำหนดในกฎหมาย อื่น เช่น สถานที่ พยาบาลเบื้องต้นใน โรงงานตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงาน ข) กรณีของประชาชน เป็นเรื่องการ รักษาพยาบาลใน ครัวเรือนที่อาจเกิดมูล ฝอยติดเชื้อ

เรื่องที่ต้องปฏิบัติ	สถานบริการฯ/ห้องปฏิบัติการ		ผู้ได้รับมอบ/ผู้ได้รับอนุญาต	ผู้ก่อมลพิษยติตเชื้ออื่นๆ ประชาชนทั่วไป
	ราชการ	เอกชน		
(๒) การจัดการให้มีผู้รับผิดชอบดูแลระบบการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	(๒) ก) ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อย่างน้อย ๑ คน ซึ่งมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ (ด้านสาธารณสุข/ สุนัขภิบาล/ชีววิทยา/ วิทยาศาสตร์ การแพทย์) หรือ วิศวกรรมศาสตร์ (ด้านสุนัขภิบาล/ สิ่งแวดล้อม-	(๒) ก) ต้องจัดให้มีบุคคลอย่างน้อย ๑ คน ซึ่งจบปริญญา สาขาวิทยาศาสตร์ (ด้านสาธารณสุข/ สุนัขภิบาล/ชีววิทยา/ วิทยาศาสตร์ การแพทย์) ดูแลระบบการเก็บขนในสถานประกอบการฯ ข) แต่ถ้าในสถานประกอบการฯ มีการ	(๒) ก) กรณีที่ทำการเก็บ ขน มูลฝอยติดเชื้ออย่าง เดียวต้องจัดให้มีบุคคล อย่างน้อย ๑ คน ซึ่งจบ ปริญญาตรีสาขา วิทยาศาสตร์ (ด้าน สาธารณสุข/สุนัขภิบาล/ ชีววิทยา/วิทยาศาสตร์ การแพทย์) ข) กรณีที่ทำการกำจัดมูล ฝอยติดเชื้ออย่าง เดียว ต้องจัดให้มีบุคคลอย่าง	(๒) ไม่มีบทบาท
	เครื่องกล) ก็ได้ เพื่อ เป็นผู้รับผิดชอบดูแล ระบบทั้งการเก็บ ขน และหรือกำจัด ข) กรณีที่สถาน บริการฯ ของราชการ ร่วมมือกันหลาย หน่วยงาน อาจ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มี คุณสมบัติข้างต้น ๑ คน เพื่อดูแลระบบ ร่วมกันก็ได้หรืออาจ แต่งตั้ง บุคคลภายนอกที่มี คุณสมบัติดูแลระบบ ก็ได้	กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ด้วย ต้องจัดให้มี บุคคลอย่างน้อย ๒ คน ที่จบปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ ๑ คน และสาขา วิศวกรรม (ด้าน สุนัขภิบาล/ สิ่งแวดล้อม/ เครื่องกล) อีก ๑ คน	น้อย ๒ คน ที่จบปริญญา ตรีสาขาวิทยาศาสตร์ (๑ คน) สาขา วิศวกรรมศาสตร์ (สุนัขภิบาลสิ่งแวดล้อม/ เครื่องกล) อีก ๑ คน ค) กรณีที่ทำการทั้งการ เก็บขนและการกำจัดต้อง จัดให้มีบุคคลน้อย ๑ คนที่ มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับข้อ ข)	
(๓) หน้าที่ในการแจ้ง ให้ราชการส่วน ท้องถิ่นทราบ กรณีที่ มีระบบกำจัดมูลฝอย ติดเชื้อ	(๓) กรณีที่มีระบบ กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ต้องแจ้งให้ราชการ ส่วนท้องถิ่นทราบ ภายใน ๙๐ วัน	(๓) กรณีที่มีระบบ กำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ต้องแจ้งให้ราชการ ส่วนท้องถิ่นทราบ ภายใน ๙๐ วัน	(๓) เนื่องจากต้องได้รับมอบ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้า พนักงานท้องถิ่นก่อน ดำเนินการอยู่แล้ว จึงถูก ตรวจสอบโดยปริยายอยู่แล้ว	(๓) ต้องปฏิบัติ เช่นเดียวกับกรณีของ สถานบริการฯ

เรื่องที่ต้องปฏิบัติ	สถานบริการฯ/ห้องปฏิบัติการ		ผู้ได้รับมอบ/ผู้ได้รับอนุญาต	ผู้ก่อมลพิษยติตเชื้ออื่นๆ ประชาชนทั่วไป
	ราชการ	เอกชน		
	นับแต่วันที่กฎกระทรวงฯ มีผลบังคับใช้ คือ แจ้งภายในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๖ และต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงจะดำเนินการได้ (ข้อ ๓๐ และข้อ ๖)	เช่นเดียวกับของราชการ (ข้อ ๓๐ และข้อ ๖)		
(๔) การจัดให้ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ในการ <ul style="list-style-type: none"> การเก็บ (รวบรวมเคลื่อนย้ายภายในสถานบริการฯ) การขน (การขนจากสถานบริการฯ ถึงแหล่งกำจัด) การกำจัด 	(๔) ต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานในขั้นตอนการขนย้ายมูลฝอยติดเชื้อของสถานบริการฯ เอง เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรและระยะเวลาที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยการประกาศราชกิจจานุเบกษา (ข้อ ๑๗ (๑)) กรณีที่มีระบบการกำจัดด้วย ต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติในขั้นตอนการกำจัดเข้ารับการอบรมด้วยเช่นกัน (ข้อ ๒๔ (๔))	(๔) ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับ กรณีของสถานบริการฯ ของราชการ (ข้อ ๑๗ (๑) และข้อ ๒๔ (๔))	(๔) ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานในขั้นตอนการขน และหรือขั้นตอนการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร และระยะเวลาที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเช่นกัน (ข้อ ๒๐(๒) และข้อ ๒๔ (๔))	(๔) กรณีที่เป็นสถานที่ที่มีระบบการเก็บรวบรวมเคลื่อนย้ายและหรือกำจัดฯ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน (ข้อ ๕)
(๕) การดำเนินการเก็บ ขน และหรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	(๕) ส่วนราชการที่จัดตั้งสถานบริการสาธารณสุขนั้น จะต้องควบคุมดูแลผู้ดำเนินการ	(๕) ผู้ประกอบการ (ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้ง) สถานบริการสาธารณสุขนั้น จะต้องควบคุมดูแล	(๕) ผู้ได้รับมอบหรือผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการเก็บ ขน และหรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ โดยเป็นธุรกิจจะต้องดำเนินการเก็บ ขน	(๕) กรณีที่เป็นสถานที่ที่มีระบบการเก็บรวบรวมเคลื่อนย้ายและหรือกำจัดฯต้องปฏิบัติเช่นเดียวกัน (ข้อ ๕)

เรื่องที่ต้องปฏิบัติ	สถานบริการ/ห้องปฏิบัติการ		ผู้ได้รับมอบ/ผู้ได้รับอนุญาต	ผู้ก่อมลพิษยติเชื่อถืออื่นๆ ประชาชนทั่วไป
	ราชการ	เอกชน		
	(ผู้อำนวยการ) สถานบริการฯ นั้น ดำเนินการเก็บ ขน และหรือกำจัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ (ข้อ ๙)	ผู้ดำเนินการ (ผู้ดูแล/ผู้จัดการ) สถานบริการฯ นั้น ดำเนินการเก็บ ขน และหรือกำจัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ (ข้อ ๘)	และหรือกำจัด แล้วแต่กรณีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ (ข้อ ๙ วรรคสอง)	

โดยที่กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น สถานบริการสาธารณสุขและห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย ทั้งรัฐและเอกชน รวมทั้งผู้ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำการเก็บ ขน และกำจัดโดยทำเป็นธุรกิจ จะต้องปฏิบัติให้ได้ตามหลักเกณฑ์มาตรฐานการเก็บ ขน และการกำจัด ดังนี้

(๖) หลักเกณฑ์มาตรฐานการเก็บ (รวบรวมนเคลื่อนย้าย) ตามกฎกระทรวงฯ

๖.๑) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ ต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้

๖.๑.๑) กรณีที่มูลฝอยติดเชื้อเป็นของมีคม ต้องเป็นภาชนะบรรจุแบบกล่องหรือถัง ที่สามารถป้องกันการแทงทะลุและการกัดกร่อนของสารเคมีได้ ซึ่งอาจจะเป็นพลาสติกแข็งหรือโลหะ ก็ได้

๖.๑.๒) กรณีที่ไม่ใช่ของมีคม ต้องเป็นแบบถุง ที่มีความเหนียวไม่ฉีกขาดง่าย กันน้ำได้ ไม่รั่วซึมและไม่ดูดซับน้ำ

ทั้งนี้ ภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชืื่อนั้นให้ใช้ได้เพียงครั้งเดียวและต้องมีสีแดงทึบ มีข้อความสีดำขนาดที่สามารถอ่านได้ชัดเจน ได้แก่ คำว่า “มูลฝอยติดเชื้อ” “ห้ามเปิด” “ห้ามนำกลับมาใช้อีก” และสัญลักษณ์รูปหัวกะโหลกไขว้ และสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างประเทศ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด พิมพ์ไว้บนภาชนะบรรจุฯ ดังกล่าวด้วย (ข้อ ๑๒, ข้อ ๑๓)

๖.๒) วิธีการเก็บรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ กำหนดให้ดำเนินการเก็บ ณ แหล่งกำเนิดทันที ห้ามปะปนกับมูลฝอยอื่น และต้องไม่เก็บในปริมาณมากเกินไปในภาชนะบรรจุฯ กล่าวคือ ห้ามเก็บมูลฝอยติดเชื้อเกินกว่า ๒/๓ ของภาชนะบรรจุแบบถุง หรือเกินกว่า ๓/๔ ของภาชนะแบบกล่องและต้องผูกมัดปากถุงให้แน่น หรือปิดฝากล่องให้สนิทแน่น กรณีที่ยังไม่สามารถขนไปไว้ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อได้ทันที ต้องจัดให้มีห้องหรือที่สำหรับรวมไว้ก่อนได้ แต่ต้องไม่เก็บไว้เกินกว่า ๑ วัน (ข้อ ๑๕)

ในการรวบรวมภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ อาจจะมีภาชนะรอบรับที่ทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่รั่วซึม ทำความสะอาดได้ง่าย เช่น ถังพลาสติก เป็นต้น ก็ได้ ซึ่งภาชนะนี้อาจใช้ได้หลายครั้งแต่ต้องดูแลรักษาความสะอาดเสมอ (ข้อ ๑๔)

๖.๓) ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ

๖.๓.๑) กำหนดให้สถานบริการสาธารณสุขที่มีผู้ป่วยพักค้างคืน หรือสถานพยาบาลสัตว์ที่มีสัตว์พักค้างตามชนิดและจำนวนที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ ดังนั้น กรณีสถานพยาบาล คลินิก หรือคลินิกรักษาสัตว์ที่ไม่มีการพักค้างคืน ก็ไม่ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ (ข้อ ๑๕)

๖.๓.๒) ลักษณะของที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อต้องเป็นอาคารหรือห้องแยกเฉพาะ มีขนาดความกว้างพอที่จะรองรับมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีลักษณะโปร่งไม่อับทึบ พื้นผนังเรียบทำความสะอาดง่าย มีประตูมิดชิดล็อกได้ ป้องกันสัตว์พาหนะนำโรคได้ มีลานล้างรถเข็นด้วย และมีข้อความเตือนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ” ด้วย (ข้อ ๑๖ วรรคแรก)

ทั้งนี้ ในกรณีที่ห้องพักรวมมูลฝอยติดเชื้อมีการเก็บมูลฝอยติดเชื้อเกินกว่า ๗ วัน จะต้องเป็นห้องที่สามารถควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ที่ ๑๐ องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่านั้นได้ (ข้อ ๑๖ วรรคสอง)

๖.๔) วิธีการเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อไปที่พักรวม (ข้อ ๑๗)

๖.๔.๑) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องมีความรู้และผ่านการอบรมหลักสูตรของกระทรวงสาธารณสุขเสียก่อน ในระหว่างการเคลื่อนย้ายต้องสวมชุดปฏิบัติงานที่ป้องกันอันตรายจากมูลฝอยติดเชื้อได้ เช่น ถุงมือ ยางหนา ผ้ากันเปื้อน ผ้าปิดจมูก รองเท้ายางหุ้มแข้ง เป็นต้น และหลังเสร็จภารกิจต้องทำความสะอาดร่างกายเสมอ (ข้อ ๑๗(๑)(๒))

๖.๔.๒) การเคลื่อนย้ายต้องใช้รถเข็น ต้องขนย้ายในเส้นทางที่กำหนด ตามตารางเวลาที่กำหนด โดยห้ามแวะพักระหว่างทางและห้ามโยนหรือลากภาชนะบรรจุฯ โดยไม่ระมัดระวัง ในกรณีที่มีมูลฝอยติดเชื้อตกหล่นในระหว่างการเคลื่อนย้าย กำหนดให้ต้องใช้อุปกรณ์คีบจับหรือหยิบด้วยถุงมือยางหนา คีบหรือหยิบมูลฝอยติดเชื่อนั้นใส่ลงในภาชนะบรรจุฯใหม่ แล้วใส่สารเคมีฆ่าเชื้อโรคก่อนทำความสะอาดตามปกติ(ข้อ ๑๗(๔)(๕)(๖) และ(๗))

๖.๔.๓) คุณลักษณะของรถเข็นที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ ต้องทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดได้ง่ายไม่มีแฉกมุมที่เป็นหมักหมมของสิ่งสกปรก มีผนังมิดทึบและฝาปิด มีอุปกรณ์ทำความสะอาดกรณีมูลฝอยติดเชื้อตกหล่น และต้องมีข้อความสีแดงที่รถว่า “รถเข็นมูลฝอยติดเชื้อ ห้ามนำไปใช้

กิจการอื่น” (ข้อ ๑๘) รถและอุปกรณ์ที่ใช้แล้ว ต้องทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง และห้ามไปใช้ในกิจการอื่น (ข้อ๑๗(๘))

(๗) หลักเกณฑ์มาตรฐานการขนมูลฝอยติดเชื่อตามกฎกระทรวงฯ

การขนมูลฝอยติดเชื่อ หมายถึง การขนมูลฝอยติดเชื่อจากสถานบริการการสาธารณสุขหรือสถานที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื่ออื่นๆไปยังแหล่งที่มีระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื่อ ซึ่งกฎกระทรวงฯได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ดังนี้

๗.๑) การจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือ

๗.๑.๑) กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับมอบให้ดำเนินการ หรือผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บ ขน โดยทำเป็นธุรกิจ ต้องจัดให้มียานพาหนะขนที่ถูกสุขลักษณะในปริมาณที่เพียงพอ ต่อการประกอบการหรือให้บริการ จัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยติดเชื่อตามข้อ ๖.๓.๒) และบริเวณที่จอดรถขน พร้อมทั้งมีรางระบายน้ำเสียจากการล้างทำความสะอาดยานพาหนะขน

๗.๑.๒) คุณลักษณะของยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื่อต้องมีตัวถังปิดทึบ ภายในบุด้วยวัสดุทนทาน ทำความสะอาดง่าย ในกรณีที่ขนพาหนะขนมูลฝอยติดเชื่อที่เก็บมานานกว่า ๗ วัน รถนั้นต้องสามารถควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ที่ ๑๐ องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่านั้นได้ (โดยติดเทอร์โมมิเตอร์ที่รถด้วย) และต้องจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย รวมทั้งอุปกรณ์ทำความสะอาดกรณีตกลงหรือรั่วไหลของมูลฝอยติดเชื่อ และอุปกรณ์สื่อสารประจำรถด้วยกรณีเกิดอุบัติเหตุ ยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื่อต้องพิมพ์ข้อความสีแดงขนาดที่มองเห็นได้ชัดเจนที่ตัวถังรถว่า “ใช้เฉพาะขนมูลฝอยติดเชื่อ”

กรณีที่เป็นยานพาหนะของราชการส่วนท้องถิ่น ต้องพิมพ์ชื่อราชการส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

กรณีที่เป็นยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื่อของผู้ได้รับมอบตามมาตรา ๑๘ จะต้องพิมพ์ชื่อราชการส่วนท้องถิ่นที่มอบอำนาจสีแดงไว้ที่ตัวถังด้านนอกทั้ง ๒ ข้าง และพิมพ์วิธีการที่มอบให้ทำ พร้อมทั้งชื่อที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่ได้รับมอบบนแผ่นป้ายที่มองเห็นได้ไว้ด้วย

กรณีที่เป็นยานพาหนะขนมูลฝอยติดเชื่อของผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ จะต้องพิมพ์ ชื่อราชการส่วนท้องถิ่นที่อนุญาตสีแดง พร้อมระบุรหัสหรือหมายเลขใบอนุญาต ชื่อ สถานที่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ได้รับอนุญาตนั้นบนแผ่นป้ายที่มองเห็นได้ไว้ด้วย (ข้อ ๒๒(๔))

๗.๒) วิธีการขนมูลฝอยติดเชื้อ

๗.๒.๑) ผู้ปฏิบัติงานในการเก็บขน ได้แก่ ผู้ขับขีและผู้ปฏิบัติงานประจำรถขน ต้องผ่านการอบรมตามหลักสูตรของกระทรวงสาธารณสุข และต้องสวมชุดที่สามารถป้องกันอันตราย เช่นเดียวกับข้อ ๖.๔.๑) และ ต้องปฏิบัติตามข้อ ๖.๔.๒) ด้วย (ข้อ ๒๑(๓))

๗.๒.๒) ต้องขนโดยระมัดระวังมิให้เกิดการตกหล่นแต่ในกรณีที่มีมูลฝอยติดเชื้อหล่นให้ปฏิบัติเหมือนข้อ ๖.๔.๒) และต้องขนอย่างสม่ำเสมอตามวันและเวลาที่กำหนด โดยคำนึงถึงปริมาณของมูลฝอยติดเชื้อและสถานที่จัดเก็บ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น ห้ามใช้ยานพาหนะไปใช้ในกิจการอื่นใด และต้องทำความสะอาดยานพาหนะสัปดาห์ละครั้ง เว้นแต่กรณีที่มีการแตกหรือรั่วไหลของภาชนะบรรจุฯ ต้องทำความสะอาดทันทีที่สามารถทำได้ (ข้อ ๒๑(๒)(๔) วรรคสอง)

๗.๒.๓) กรณีการขนมูลฝอยติดเชื้อไปกำจัดในระบบกำจัดของสถานบริการการสาธารณสุข หรือห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายเองสามารถใช้รถเข็นตามข้อ ๖.๔.๓) ขนแทน ตามวิธีที่กำหนดตามข้อ ๖.๔.๒) ได้

(๘) หลักเกณฑ์มาตรฐานการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายกระทรวงฯ

การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ หมายถึง กระบวนการทำลายหรือกำจัด เชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ไวรัส และพาราสิตในมูลฝอยติดเชื้อให้หมดไปจะด้วยวิธีการใดก็ตาม

๘.๑) การจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือ

๘.๑.๑) ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยติดเชื้อ ตามข้อ ๖.๓.๒) เพื่อรอการกำจัด โดยต้องขนาดกว้างขวางเพียงพอที่จะเก็บกักภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อไว้ได้จนกว่าจะนำไปกำจัด ทั้งนี้ ต้องพิมพ์ข้อความสีแดงคำว่า “ที่เก็บกักภาชนะบรรจุมูลฝอยติดเชื้อ” ในขนาดที่สามารถมองเห็นชัดเจนด้วย (ข้อ ๒๔(๓))

๘.๑.๒) ต้องจัดให้มีเครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลสำหรับผู้ปฏิบัติงาน อุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย รวมทั้งอุปกรณ์สำหรับกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการรั่วไหลหรือตกหล่นด้วย (ข้อ ๒๔(๕))

๘.๒) หลักเกณฑ์ในการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

๘.๒.๑) ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อต้องสวมชุดป้องกันส่วนบุคคล และต้องผ่านการอบรมหลักสูตรการป้องกันและระงับการเผยแพร่เชื้อหรืออันตรายที่อาจเกิดจากมูลฝอยติดเชื้อ ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (ข้อ ๒๔(๔))

๘.๒.๒) ต้องดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ขนมาจากที่พักมูลฝอยรวมของสถานบริการสาธารณสุขหรือห้องปฏิบัติการเชื้ออันตราย (ข้อ ๒๔(๒))

๘.๒.๓) กรณีที่กำจัดด้วยวิธีการอย่างอื่น เช่น การอบไอน้ำ ใช้ไมโครเวฟ ใช้สารเคมี เป็นต้น ซึ่งมีใช้เตาเผา จะต้องดำเนินการตรวจวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบเกณฑ์มาตรฐานในการกำจัดเป็นประจำภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน (ข้อ ๒๔(๖))

๘.๒.๔) มูลฝอยติดเชื้อที่ผ่านการกำจัดตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในข้อ ๘.๓) แล้ว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยทั่วไป ที่สามารถดำเนินการกำจัดตามวิธีการกำจัดมูลฝอยทั่วไปได้ (ข้อ ๒๘)

๘.๓) มาตรฐานการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

๘.๓.๑) ในการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยวิธีการเผาต้องใช้เตาเผาแบบสองห้องเผาที่มีอุณหภูมิในห้องเผามูลฝอยติดเชื้อไม่ต่ำกว่า ๗๖๐ องศาเซลเซียส และไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ องศาเซลเซียสในห้องเผาควันและต้องควบคุมให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานอากาศเสียที่ปล่อยออกจากเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ข้อ ๒๖)

๘.๓.๒) ในกรณีที่ใช้วิธีการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อด้วยวิธีการอื่นที่มีใช้การเผา ต้องดำเนินการให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานทางชีวภาพโดยมีประสิทธิภาพที่สามารถทำลายเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา ไวรัสและพาราสิต ในมูลฝอยติดเชื้อได้หมด ซึ่งวิธีการตรวจสอบเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ให้ใช้วิธีการตรวจวิเคราะห์เชื้อบะซิลลัสสะเทียโรเธอร์โมฟิลลัส หรือบะซิลลัสซับทิลิสแล้วแต่กรณี ตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด (ข้อ ๒๗)

(๙) การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัด

๙.๑) กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้บริการเองหรือมอบให้ผู้อื่นดำเนินการแทน (โดยการจ้างเอกชน) ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการได้ โดยการกำหนดอัตราในข้อกำหนดราชการส่วนท้องถิ่น แต่ต้องกำหนดอัตราที่ไม่เกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม (มาตรา ๒๐(๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

๙.๒) กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นอนุญาตให้เอกชนรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ โดยทำเป็นธุรกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูง ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะพึงเรียกเก็บจากผู้ใช้บริการได้ ทั้งนี้ ต้องกำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการประกอบกิจการและความเหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในท้องถิ่นด้วย (ข้อ ๒๙)

แผนภูมิแสดง ขอบเขตการควบคุมเรื่องมูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายกระทรวง

